

DESTAQUEM**Entrevista a Manuel Bermejo, director de Logística**

“Sant Pau m’ha acabat atrapant sempre. És casa meva, senzillament”

Després de més de 44 anys i a punt de jubilar-se, quin balanç fa?

El balanç que faig és molt positiu. Sant Pau ha estat com casa meva, he passat pràcticament més hores aquí que allà. Al llarg d'aquests 44 anys he compartit el meu temps amb companys i ara marxo amb amics.

L'Hospital ha estat molt important en la meva vida, durant molts anys, l'hi dec tot. Vaig començar molt jove, jo volia formar-me en Farmàcia i després la vida laboral em va portar cap a la Logística. De fet, vaig començar treballant en compres en el Servei de Farmàcia, i el Dr. Bonal, que és qui em va entrevistar per al lloc, em va preguntar sobre què estava estudiant. Jo li vaig comentar que tenia la intenció d'estudiar Farmàcia, i ell em va dir que no, que tenia altres qualitats: "Tu treballaràs a Farmàcia però des del punt de vista de la gestió, deixa que jo t'orienti per la direcció que crec que et convé..." - i em va convèncer. De la qual cosa no em penedeixo, m'ha anat bé. Al final he fet el que m'agradava.

Logística és una àrea més que ha evolucionat molt ...

Jo vaig començar en compres de Farmàcia en el 73 i sobre l'any 90, es va plantejar que abastés altres apartats dins de la Logística. Els primers anys van ser molt difícils, perquè a nivell de compres no hi havia res. Tot era molt manual, fins i tot una part d'entrada l'havies de escriure a mà. Hi havia màquines d'escriure no ordinadors, nosaltres vam viure el principi de la informatització.

A poc a poc totes aquestes eines et van ajudant, a desenvolupar i a abastar més coses. Quan vam començar, vam començar sols, avui dia és un departament on tenim personal tant en compres com en magatzem. Llavors hi havia només dos departaments de compres a l'Hospital: Farmàcia i Compres generals.

Quan als anys 90 es fa la fusió érem l'únic Hospital d'Espanya que tenia unificada la centralització de compres. Encara avui a molts hospitals Farmàcia, Laboratori... tot el que són reactius estan separats de la resta.

Com es gestiona un volum tal i tan variat?

El primer és conèixer el material per poder opinar, parlar en representació del professional. Cal ser interlocutor i tractar d'aquests productes amb les empreses que ens els subministren. I prèviament cal aprendre, tenir coneixements de les necessitats i dels productes. I hi ha molts! Nosaltres aquí fem servir unes 30.000 referències de tot plegat: farmàcia, reactius, pròtesis ...

Per veure les necessitats m'he basat sempre en la relació personal amb els professionals de cada servei, cal parlar amb ells, ja que són els especialistes. I a partir d'aquí ser conscient de les necessitats i transformar-les. Les relacions personals són importantíssimes en la vida professional.

He dedicat temps i esforç quan ha calgut, moltes hores, de 14 hores no acostumava a baixar. Quan s'ha necessitat tirar endavant un projecte el nostre departament s'ha bolcat. Amb els anys hem ampliat Compres i avui dia comptem amb deu persones, abans al departament de Compres generals hi havia cinc o sis persones, i al principi només un altre company i jo a Compres de Farmàcia.

A partir del 2010 vam canviar la manera de treballar al començar a aplicar la llei de contracte de l'Estat.

En què consisteix, què suposa ...

Doncs que tot va per licitació pública. Has de fer expedients públics amb tot, amb la qual cosa és una nova forma de compra. Abans tu tractaves la informació d'una altra manera, gravaves tot en un disquet, l'enviaves als proveïdors, ells et responien i miraves les ofertes d'acord amb els serveis. Entenies les seves necessitats i negociaves amb el proveïdor. Era un altre sistema: negociació.

I ara és més fàcil en alguns sentits i més complex en molts altres. Un expedient, entre unes coses i altres suposa sis mesos de treball. Per tant, és molt més complicat, requereix més temps. Per això, darrerament hem augmentat el personal.

I com han influït les noves tecnologies en el seu àmbit de treball ...

Quan vaig començar no hi havia informàtica, només unes microfites perforades, que eren el principi de la informàtica. Treballàvem també amb unes fitxes manuals, era com un "excel antic", on s'apunjava pràcticament tot: l'empresa, els productes, el preu, el preu de cost, si era de nevera, si caducava o no ...

Allò t'obligava a revisar prestatgeries cada dia, no hi havia un altre sistema, i totes les peticions eren manuals. La informàtica ens va obrir un nou món, encara que al principi,

quan van posar els ordinadors, no n'hi havien per a tots, compartíem un entre quatre persones.

A poc a poc ha anat evolucionant. Avui no prepares les fitxes, ho veus per pantalla, el que fas són els mostrejos i l'inventari, que sí que has d'elaborar i revisar periòdicament. I si veus que hi ha alguna cosa que s'ha acabat, vas i ho quadres al moment.

Entre les innovacions que s'han incorporat els darrers anys: els submagatzems, els robots als blocs quirúrgics... Expliqui'ns com és preveuen les necessitats de les diferents àrees per facilitar la feina?

Tot parteix de les necessitats de cada Servei. Quan em van encarregar el sistema del bloc quirúrgic, ho recordaré sempre, la idea era veure quin disseny muntàvem aprofitant que ens traslladàvem a l'Hospital nou. La qüestió era portar el material sanitari al punt on s'anava a utilitzar dins de la taula de quiròfan. Vam començar a desenvolupar tot això, ens va portar un temps pensar com ho fèiem, veure al mercat les màquines que hi havia disponibles... I vam col·locar aquests armaris verticals per aprofitar al màxim l'espai.

Vam ser pioners en aquesta forma d'organització, el 2009 Sant Pau era l'únic hospital de l'Estat amb aquest sistema. Avui dia cada intervenció quirúrgica té el seu propi pack, rebem uns protocols establerts i introduïts en el sistema i infermeria ens envia a diari, en funció de la intervenció, allò que necessitaran per a cadascuna de les operacions previstes. Això passa al sistema de Logística i a partir de les dues de la tarda es reben totes les intervencions que estan programades, es gestiona i, d'aquesta manera, entreguem totes les sol·licituds de tots els packs.

D'aquesta manera tenim fins a les 7 del matí de l'endemà per preparar cada pack. A cada caixa va tot el fungible de cada intervenció. Fins adoptar aquest sistema el que fèiem era portar cada un d'ells fins al lloc on s'anava a intervenir, "com la noia martini amb els patins ..." a través d'un carro i el dipositàvem.

La posada en marxa va ser un disseny ideat per nosaltres en col·laboració amb informàtica. Sobre la teoria tot era molt bonic, però a la pràctica la posada en marxa va ser molt més complicada. Al principi el procés començava a les dues de la tarda i acabava a les 3 de la matinada, el que ens va obligar en el seu moment a posar un torn de nit, avui dia a les 8.00 de la tarda està tot organitzat.

Aquesta ha estat una de les innovacions que ha aportat el seu departament a l'Hospital, però de quina se sent més orgullós?

Estic satisfet de les cinc que hem fet: bloc quirúrgic, el sistema de Laboratori, Hemodinàmica, Radiologia intervencionista i els submagatzems de planta. Ara fins i tot estem iniciant una sisena que jo ja no executaré.

Per exemple en el Laboratori fins a l'any 2.000 nosaltres no portàvem les compres pràcticament, les feien ells segons les seves necessitats. I cada laboratori es demanava el seu propi material. A través de les diferents direccions vam estar parlant en el seu dia per unificar tot això. Avui es gestiona tot des de Compres generals. I aprofitant el projecte de l'Hospital nou, vam dissenyar també un magatzem per a tots els laboratoris. Avui és una realitat i està consolidat.

Tot això va ser del primer que vam fer i també està consolidat, ara el segon pas seria la consigna. És a dir que el material en lloc que el compri l'Hospital, que el proveïdor ens ho deixi en consigna fins que s'implanti. Igual que fem amb les pròtesis, és a dir, el desemborsament de la compra inicial d'aquest estoc no ho ha de fer l'Hospital. Es tracta de veure les idees que altres apliquen, per exemple, les grans cadenes alimentàries i aplicar-les en l'entorn sanitari.

El fet que sigui un Hospital, i de l'envergadura de Sant Pau, incrementa la complexitat del seu treball?

La qüestió és tenir-ho tot organitzat, i en grups de treball adequats, que t'assessorin, tenir-ho tot ben posat. És a dir, si no es té un comitè on es decideix què comprem, una taula tècnic/econòmica on realment es puguin valorar les peticions que reps per part de l'usuari i si aquestes peticions no et venen degudament complementades, etc ... no funciona. I tot això ja ho tenim, tots aquests circuits ja es van fer al seu dia. Va caldre crear-lo tot. Que no existia ...

Un cop muntat, està definit, està bé. Avui dia, quan algú em demana alguna cosa, per exemple Cardiovascular, m'arriba de l'interlocutor que és el cap de Servei, que és qui ho valida. I això passa en tots els serveis, està establert en uns circuits concrets, amb uns protocols.

Quan va haver de crear els circuits vam parlar molt, no només a nivell d'hospital, però també amb altres hospitals i companys, per trobar la millor manera de fer les coses. En Logística la relació personal i el diàleg són fonamentals. És un Servei que presta Servei a d'altres, per tant ha de ser de suport i facilitador. Al final treballem per al pacient, ell és l'objectiu final, però el meu client principal és l'Hospital, especialment infermeria que és amb qui més batallo i amb qui més parlo, també amb els facultatius, amb la part administrativa ...

Què té Sant Pau que l'ha atrapat tants anys?

Això dic jo, què té Sant Pau... He tingut possibilitats de marxar i no ho he fet. Sant Pau m'ha acabat atrapat sempre. Crec que aquí hi ha un grup de persones que estimem molt a aquesta institució. És casa meva, senzillament.

Perquè quan tu fas una feina a gust i et sents còmode en el teu lloc i ho fas bé, doncs et sents satisfet. Si no m'hagués sentit identificat amb la meva feina potser no l'hagués dedicat tants anys. Però m'he sentit satisfet i he tingut llibertat per organitzar-la. Tant malament tampoc ho hauré fet, per una senzilla raó, porto 44 anys. I he tingut molts gerents, vaig començar amb Elvira Aguilera, he conegut molts ... i m'he sentit a gust sempre treballant amb tots ells. No he tingut problemes. Això és el que m'ha atrapat d'aquesta casa, he fet la meva feina i m'han deixat fer-la. I m'he sentit realitzat.

Recorda el millor moment ...

Potser quan més feina hem tingut, amb el projecte del nou Hospital. Va ser un repte interessant, però també va tenir la seva contraposició, no tot van ser alegries, l'estrès li va jugar alguna mala passada a la meva salut. Però va ser una època on vaig poder idear moltes coses i participar, no em va importar dedicar moltes hores.

Després de 44 anys aquí em porto la satisfacció d'haver realitzat un pla funcional, d'haver posat un Hospital en marxa, d'haver-ho equipat, d'haver participat en muntar i canviar un Hospital. Estic satisfet del que he fet, de com ho he fet i d'haver-ho viscut, a més amb l'equip que em va tocar viure-ho.

Què li agrada fer quan no treballa

Gaudeixo amb el bricolatge, molt, amb la jardineria, m'encanta caminar i el contacte amb la natura.

Tinc jardí però sempre estic inventant, sóc molt "bricolaguero", he fet els porxos de casa, la instal·lació elèctrica, d'aigua ... m'atreveixo amb tot. Ara la casa la tinc tota acabada. Però també em dedico a un petit hort, m'he posat a sembrar les "piparras basques", bitxos. Després faig confitats en vinagre, licors, cervesa... experimento.

Però sobretot el que vull és dedicar temps a la família, que durant molts anys han estat mancats de mi. Especialment a la meva dona, porta anys esperant aquesta jubilació.

Què farà a partir d'octubre, que fins ara no tenia mai temps de fer...

Doncs tinc en ment alguns viatges. A mi m'agrada molt viatjar. Estem fent plans a Puerto Rico, els Fiords, i també m'agradaria visitar Islàndia.

Sóc una persona que sempre està ocupada. I sinó tinc la ment ocupada preparant el que sigui.